

Политъ на Столава планина сж западно отъ Върбовецъ. Мѣстността образува неправиленъ тригълникъ, горниятъ остъръ жгълъ на който се вбива височко въ планината. Ето, това високо мѣсто на тригълника се нарича „Рудина“. То е каменисто, служи за пасбище, макаръ да е бедно на трева. А тъкмо такива хилави пасбища народътъ нарича „Рудина“ (отъ тамъ е и понятието „руда овца“, т. е. овца съ слаба вълна).

Голѣма частъ отъ Бѣлоградчишка околий е много начупено планиниста и открива на нѣколко мѣста следи отъ старо рудничарство. Тъкмо тѣзи мѣста народътъ тукъ нарича „Рудине“. Не трѣбва ли да се търси и въ това название „Рудина“ рудничарски произходъ? Въ разлошката котловина (между Рила и Перинъ) има едно не високо бърдо между селата Баня и Добринище. Това бърдо се нарича „Рудината“. Кждето и да се копне по него (даже и по самото било), бликатъ горещи извори. Паочиее, рудата тукъ е минералната вода. Значи, и мѣстность, кждето бликатъ минерални води, може да носи име „Рудина“. А северниятъ долъ на Върбовецъ, който носи названието, „Смърданъ“, почва току подъ тази мѣстность „Рудина“. Не мирише ли водата въ тоя долъ?

— Има ли, Петре, нѣкакво обяснение за названието на третия сслски долъ „Смърданъ“?

Имало: въ тоя долъ се хвърляли труповетъ на измрѣлъ добитъкъ до неотдавна, та той „смърдѣлъ“.